

[Hartvig Frisch.]
 egentlig derved, at det, der i Virkeligheden vilde tilfredsstille den Tanke, som Retsstatspartiet har haft med sit Lovforslag, vilde være et Lovforslag om, at der skulde være visse Timer indenfor den samlede Radiofonitid, som skulde kunne udlejes for Betaling. Det er i Virkeligheden det, Retsstatspartiet har villet med sit Forslag. Hvorfor saa ikke ganske simpelt sige: der skal kunne sælges Timer, de skal kunne sælges ganske frit til kulturelle Organisationer? saa blev man fri for hele den Uklarhed, der er i Forslaget. For mit Partis Vedkommende kan jeg sige, at vi vilde finde en saadan Ordning uheldig. Jeg kan godt se, at den falder indenfor de Ideer, som Retsstatspartiet nærer. Jeg tror, at det, det gælder om ved Statsradiofonien, er, at det er Samfundsdrift, og at der er en Ledelse, som virkelig tager Opgaven op i Lovens Aand og bringer alsidige Udsendelser.

Der har jo været megen Kritik fremme mod Radioledelsen og efter min Mening en meget berettiget Kritik. Den er ikke blevet hørt i tilstrækkelig Grad og maa derfor stadig fremsættes. Jeg kan dog sige, at det har glædet mig at se, at noget er der kommet ud af den. Hver Gang man har taget til Orde, er man blevet afvist, f. Eks. her i Folketinget af den højtærede Trafikminister. Men man ser dog, at det ganske langsomt skrider. I sin Tid blev det ganske afvist at udsende de borgerlige Konfirmationer, men nu lader det sig dog gøre. Den højtærede Trafikminister afviste det oprindelig, men er aabenbart senere kommet paa andre Tanker. Da vi fremførte en Kritik med Hensyn til den udenrigspolitiske Medarbejder, Hr. Redaktør Blædels Udsendelser, blev vi ogsaa afvist, men det har dog nu heldigvis vist sig, at Ledelsen har taget Kritikken til Efterretning og har handlet saa meget derefter, at vi nu har faaet en bedre Ordning derved, at det ikke er Redaktør Blædel alene, der besørger alt, hvad der skal siges til de danske Lyttere vedrørende Udenrigspolitikken. Det gaar smaa, og det gaar langsomt, men der er dog Tegn paa, at den Kritik, der fremsættes, høres.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg synes, at der i den Sag, vi sidst kritiserede her i Folketinget, blot mangler dette, at den højtærede Trafikminister gav en lille Indrømmelse af, at man overfor Redaktør Reventlow er optraadt paa en saadan Maade, at man skylder den Mand en Undskyldning. Jeg benytter denne Lejlighed til at sige,

at jeg synes, det vilde være smukt, om man kunde faa sig til at bringe en Undskyldning. Redaktør Reventlow er en ærekær Mand, som ingen nogen Sinde tidligere har haft noget at sige paa, og som i denne Sag er blevet — nu vil jeg ikke bruge for stærke Udtryk, men sige, at han er blevet behandlet paa en Maade, som daarligt kan forsvares.

Ibsen: Jeg kan heller ikke sige andet end, at det foreliggende Lovforslag sikkert i visse Retninger, i alle Retninger maaske, er uhyre velment, men det forekommer ogsaa mig, at det er meget daarligt gennemtænkt, og det er vist ogsaa praktisk set uigennemførligt. Jeg har Indtryk af, at Retsstatspartiet i dette Tilfælde som i saa mange andre vandrer oppe i de blaa Skyer og beskæftiger sig grumme lidt med de praktiske Realiteter, som frembyder sig, naar Tingene hernede paa Jorden skal udføres og sættes i Gang og især i en nogenlunde fornuftig Gænge.

Der staar f. Eks. i § 5, at

„Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til at stille Statens Radiostationer til Raadighed for disse Udsendelser i det Omfang, som deres øvrige Funktioner tillader det.“

Hvis man nu mener, og det mener vel Radioledelsen, at det, de har i Øjeblikket, er nogenlunde, hvad der skal være i Retning af de Funktioner, der skal til, saa bliver der ganske vist en Tid, hvor Stationen ikke benyttes, og som kan stilles til Raadighed, nemlig saadan noget som fra Kl. 1 til 6 om Morgenen; men paa den Tid tror jeg ikke, selv om det bliver meget fine Foredrag, de udsender, at det vil lykkes at samle saa overordentlig mange Lyttere. Saa staar der endvidere, at man skal

„give en Sammenslutning af danske kulturelle Organisationer Bevilling til at bygge og drive en Radiostation til de heromhandlede Formaal.“

Hvis de ærede Forslagsstillere havde gjort sig den Ulejlighed at undersøge, hvad det vil koste, saa tror jeg, at en Række af de Foreninger, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen nævnte, ja, vistnok dem alle sammen, i høj Grad vilde betakke sig for at være med, naar de fik Regningen lagt paa Bordet for, hvad det vilde koste at bygge og drive en Radiostation selv. Anlægget af en Station vilde med de lange Bølgelængder, som vi i alt Fald endnu har herhjemme, og som vi bruger paa Kalundborg Radio — den er paa 1 153 m — komme til at koste ca. ¼ Mill. Kr., og Driften vilde koste saadant noget som 100 000 Kr. om Aaret.